

Sygn. akt III CSK 297/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku W.W.
przy uczestnictwie A.W.
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 kwietnia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 20 czerwca 2017 r., sygn. akt I Ca .../17,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2017 r. Sąd Okręgowy w T. w sprawie o rozgraniczenie nieruchomości oddalił apelację uczestniczki od postanowienia Sądu Rejonowego w T. z dnia 29 grudnia 2016 r.

Uczestniczka wniosła skargę kasacyjną, wskazując na występujące w sprawie zagadnienie prawne dotyczące znaczenia dokumentów będących podstawą ewidencji gruntów i wpisów w księgach wieczystych w kontekście ustalenia stanu prawnego jako kryterium dokonania rozgraniczenia (art. 153 k.c.), gdy podstawą nabycia nieruchomości sąsiadujących są deklaratoryjne akty własności ziemi wydane na podstawie ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz.U. z 1971 r. Nr 27, poz. 250), przewidującej nabycie własności *ex lege*.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotne zagadnienie prawne, mające stanowić przyczynę kasacyjną zostało sformułowane wysoce nieprecyzyjnie, a w istocie - zważywszy na uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania - dotyczy ono raczej niejednorodności orzecznictwa, a więc obejmuje przyczynę wymienioną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., a nie przyczynę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Tak czy inaczej, problem związków postępowania tzw. uwłaszczeniowego przeprowadzonego na podstawie ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych (Dz.U. z 1971 r. Nr 27, poz. 250) z postępowaniem rozgraniczeniowym był stale obecny w orzecznictwie i rzeczywiście wywoływał rozbieżności (np. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 1975 r., III CZP 92/74, OSNC 1976, nr 3, poz. 34, lub postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 czerwca 1978 r., IV CR 268/78, OSNC 1979, nr 3, poz. 55). Ostatecznie jednak przyjęto - i ten pogląd należy uznać za ustalony i ugruntowany - że wydanie aktu własności ziemi nie oznacza, iż granice objętych nimi nieruchomości nie były, nie są albo nie mogą być sporne. Przyjmuje się zatem, zwłaszcza po wejściu w życie ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1991 Nr 107, poz. 464), że art. 63 tej ustawy

nie stoi na przeszkodzie ustaleniu przebiegu granicy według stanu prawnego odmiennego od wynikającego z aktów własności ziemi (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 1995 r., III CZP 45/95, OSNC 1995, nr 10, poz. 137; por. także postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 października 1998 r., III CKN 649/97, nie publ., lub z dnia 14 lipca 2010 r., V CSK 8/10, „Izba Cywilna” 2011, nr 10, s. 45).

Z tych względów, wobec braku uzasadnionej przyczyny kasacyjnej, orzeczono jak na wstępie (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).